

Səkkizinci Yeddidəndir — İkinci Nömrə

Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səltənətləri

Jeff Pippenger

2023-09-15

Əvvəlki məqalədə biz müəyyən etdik ki, milleritlər Romanı bütperəst Roma və papalıq Romasından artıq bir şey kimi görə bilmirdilər, baxmayaraq ki, onlar bu iki güc arasındakı fərqləri nəzərdən keçirirdilər. Milleritlər üçün bütperəst Roma ilə papalıq Roması arasındakı fərqlər, papalıq Romasının bütperəst Roma olan dördüncü padşahlıqdan sonra gələn beşinci padşahlıq olduğunu tanımalarına gətirib çıxarmadı. 1844-cü ildəki məyusluqdan sonra, Bacı Uayt Vəhyin on ikinci və on üçüncü fəsillərindəki üç gücü belə müəyyən etdi: on ikinci fəsildəki əjdaha, sonra dənizdən çıxan heyvan kimi on üçüncü fəsildəki papalıq və onun ardınca yerdən çıxan heyvan kimi Birləşmiş Ştatlar. Təməl qoyulduqdan sonra, Rəbb Vəhyin on altıncı fəsində dünyanı Armageddona aparan əjdaha, heyvan və yalançı peyğəmbərin üçqat birliyi üzərinə olan nuru açdı.

“Bu rəmzlərin tapıldığı peyğəmbərlik xətti Vəhy 12-ci fəsildən, Məsihi doğulduğu zaman məhv etməyə çalışan əjdaha ilə başlayır. Əjdahanın Şeytan olduğu bildirilir (Vəhy 12:9); Xilaskarı öldürməyə Hirodu təhrik edən də məhz o idi. Lakin xristian erasının ilk əsrləri boyunca Məsihə və Onun xalqına qarşı müharibə aparmaqda Şeytanın başlıca aləti, bütperəstliyin hakim din olduğu Roma İmperiyası idi. Beləliklə, əjdaha, ilk növbədə, Şeytanı təmsil etsə də, ikinci mənada bütperəst Romanın rəmzidir.”

13-cü fəsildə (1–10-cu ayələrdə) başqa bir vəhşi heyvan təsvir olunur, “bəbirə bənzər,” və əjdaha ona “öz qüdrətini, taxtını və böyük hakimiyyətini” verdi. Əksər protestantların inandığı kimi, bu simvol qədim Roma imperiyasının bir zamanlar sahib olduğu qüdrətə, taxta və hakimiyyətə varis olan papalığı təmsil edir. Bəbirəbənzər vəhşi heyvan haqqında belə deyilir: “Ona böyük sözlər və küfrlər söyləyən bir ağız verildi.... O, ağzını Allaha qarşı küfr etmək, Onun adına, Onun məskəninə və göydə məskunlaşanlara küfr etmək üçün açdı. Ona müqəddəslərlə müharibə etmək və onlara qalib gəlmək verildi; və hər qəbilə, dil və millət üzərində hakimiyyət ona verildi.” Daniel 7-dəki kiçik buynuzun təsviri ilə demək olar ki, eyni olan bu peyğəmbərlik, şübhəsiz, papalığa işarə edir.

“‘Ona qırx iki ay davam etmək səlahiyyəti verildi.’ Və peyğəmbər deyir: ‘Onun başlarından birini sanki ölümcül yaralanmış gördüm.’ Və yenə: ‘Əsirliyə aparan özü də əsirliyə gedəcək; qılınc ilə öldürən qılınc ilə öldürülməlidir.’ Qırx iki ay, Daniel 7-dəki ‘bir vaxt, iki vaxt və yarım vaxt’, üç il yarım, yaxud 1260 gün ilə eynidir — bu, papalıq hakimiyyətinin Allahın xalqına zülm edəcəyi dövr idi. Əvvəlki fəsillərdə bildirildiyi kimi, bu dövr miladdan sonra 538-ci ildə papalığın üstünlüyü ilə başladı və 1798-ci ildə sona çatdı. Həmin vaxt papa Fransa ordusu tərəfindən əsir alındı, papalıq hakimiyyəti ölümcül yarasını aldı və bu peyğəmbərlik yerinə yetdi: ‘Əsirliyə aparan özü də əsirliyə gedəcək.’”

“Bu məqamda başqa bir rənz təqdim olunur. Peyğəmbər deyir: «Mən yerdən çıxan başqa bir vəhşi heyvan gördüm; onun quzu kimi iki buynuzu vardı». 11-ci ayə. Həm bu vəhşi heyvanın

görünüşü, həm də onun yüksəliş tərzı göstərir ki, onun təmsil etdiyi millət əvvəlki rəmzlər altında təqdim olunanlardan fərqlidir. Dünyaya hökmranlıq etmiş böyük padşahlıqlar peyğəmbər Danielə yırtıcı heyvanlar kimi təqdim olunmuşdu; onlar «göyün dörd küləyi böyük dəniz üzərində çarpışdığı» zaman qalxırdılar. Daniel 7:2. Vəhy 17-də bir mələk izah etdi ki, sular «xalqlar, izdihamlar, millətlər və dillər»i təmsil edir. Vəhy 17:15. Küləklər çəkişmənin rəmzidir. Göyün dörd küləyinin böyük dəniz üzərində çarpışması, padşahlıqların hakimiyyətə çatdıqları fəth və inqilabların dəhşətli səhnələrini təmsil edir.

“Lakin quzuya bənzər buynuzları olan vəhşi heyvanın ‘yerdən çıxdığı’ görüldü.” Özünü bərqərar etmək üçün başqa gücləri devirmək əvəzinə, beləliklə təmsil olunan xalq əvvəllər məskunlaşmamış ərazidə meydana çıxmalı və təcridən, sülh yolu ilə inkişaf etməli idi. Deməli, o, Köhnə Dünyanın sıx məskunlaşmış və mübarizə aparan millətləri arasında — “xalqların, və çoxluqların, və millətlərin, və dillərin” o təlatümlü dənizi içində — yarana bilməzdi. Onu Qərb Qitəsində axtarmaq lazımdır.

“Yeni Dünyanın hansı milləti 1798-ci ildə qüdrətə yüksəlməkdə idi, güc və böyüklük vədi verir və dünyanın diqqətini cəlb edirdi? Bu rəmzin tətbiqi heç bir şübhəyə yer qoymur. Bir millət, yalnız bir millət bu peyğəmbərliyin tələblərinə uyğun gəlir; o, açıq-aşkar Amerika Birləşmiş Ştatlarını göstərir. Mükəddəs müəllifin fikri, demək olar ki, eynilə onun sözləri, bu millətin yüksəlişini və inkişafını təsvir edərkən natiq və tarixçi tərəfindən təkrar-təkrar, özü də fərqi nə varmadan işlədilmişdir. Vəhşi heyvanın ‘yerdən çıxdığı’ görüldü; tərcüməçilərə görə isə burada ‘çıxmaq’ kimi verilmiş sözün hərfi mənası ‘bitki kimi böyümək və ya cücərib çıxmaq’dır. Və gördüyümüz kimi, bu millət əvvəllər məskunlaşmamış ərazidə meydana çıxmalı idi. Görkəmli bir yazıçı Amerika Birləşmiş Ştatlarının yüksəlişini təsvir edərkən onun ‘boşluqdan meydana çıxmasının sirri’ndən danışır və deyir: ‘Səssiz bir toxum kimi biz imperiyaya çevrilib böyüdük.’—G. A. Townsend, *The New World Compared With the Old*, səhifə 462. 1850-ci ildə bir Avropa jurnalı Amerika Birləşmiş Ştatlarından ‘meydana çıxmaqda olan’ və ‘yer üzünün sükutu içində hər gün öz qüdrətini və qürurunu artıran’ ecəzkar bir imperiya kimi bəhs edirdi.—*The Dublin Nation*. Edvard Everett bu millətin Hacı qurucuları haqqında söylədiyi nitqdə belə demişdir: ‘Onlar Leydenin kiçik kilsəsinin vicdan azadlığından bəhrələnmə bilməsi üçün, təcrid olunmuşluğu ilə zərərsiz, uzaqlığı ilə təhlükəsiz, gözəgörünməzliyinə görə sakit bir məkanmı axtarırdılar? Baxın o nəhəng bölgələrə ki, dinc fəth içində, ... onlar xəcin bayraqlarını oraya aparmışlar!’—Massachusetts ştatının Plimut şəhərində söylənmiş nitq, 22 dekabr 1824, səhifə 11.”

“Və onun quzu kimi iki buynuzu var idi.’ Quzuya bənzər buynuzlar gəncliyi, məsumluğu və mülayimliyi ifadə edir; bunlar 1798-ci ildə peyğəmbərə ‘qalxıb çıxan’ kimi göstərildiyi zaman Birləşmiş Ştatların xarakterini münasib şəkildə təmsil edir. Əvvəllər Amerikaya qaçaraq padşah zülmündən və kahin təəssübkeşliyindən sığınacaq axtaran xristian sürgünlər arasında, vətəndaş və dini azadlığın geniş təməli üzərində bir hökumət qurmağa qərar verənlər çox idi. Onların baxışları Müstəqillik Bəyannaməsində öz ifadəsini tapdı; həmin sənəd ‘bütün insanların bərabər yaradıldığı’ və onlara ‘həyat, azadlıq və xoşbəxtliyə can atmaq’ kimi ayrılmaz hüququn verildiyi böyük həqiqəti bəyan edir. Konstitusiya isə xalqa özünüidarə hüququnu təmin edir və xalqın səsi ilə seçilmiş nümayəndələrin qanunları qəbul edib icra etməsini nəzərdə tutur. Dini etiqad azadlığı da verilmişdi; hər bir insana Allaha öz vicdanının

hökmünə uyğun olaraq ibadət etməyə icazə verilirdi. Respublikaçılıq və Protestantlıq millətin təməl prinsiplərinə çevrildi. Bu prinsiplər onun qüdrətinin və fəravanlığının sirridir. Bütün xristian aləmində əzilən və tapdananlar bu torpağa maraqlı və ümidlə yönəldilər. Milyonlarla insan onun sahillərinə üz tutdu və Birləşmiş Ştatlar yer üzünün ən qüdrətli xalqları arasında bir mövqeyə yüksəldi.

“Lakin quzuya bənzər buynuzları olan vəhşi heyvan ‘əjdaha kimi danışdı. Və o, onun qarşısında birinci vəhşi heyvanın bütün hakimiyyətini icra edir və yer üzünü və orada yaşayanları ölümcül yarası sağalmış birinci vəhşi heyvana səcdə etməyə məcbur edir; ... yer üzündə yaşayanlara deyərək ki, qılinc yarası almış, lakin sağ qalmış vəhşi heyvan üçün bir surət düzəltsinlər.’ Vəhy 13:11–14.” Böyük Mübarizə, 438–441.

Bu keçid müəyyən edir ki, on ikinci və on üçüncü fəsillər Əjdahanı, Vəhşini və Yalançı Peyğəmbəri — Vəhy on altıda dünyanı Armageddona aparan üç qüvvəni — təqdim edir. Həmin üç qüvvənin hər birinin eyni peyğəmbərlik tarixini əhatə edən özünəməxsus xüsusi fəsilləri vardır. Daniel on birin son altı ayəsi “Və axır zamanında” sözləri ilə başlayır; bu isə 1798-ci il idi. Sonra həmin altı ayə Daniel on ikinin birinci ayəsində Mikail ayağa qalxana, insanın sınaq müddəti başa çatana və son yeddi bəlanın başlanğıcı verilənədək papalığın son hərəkətlərini müəyyən edir. On birinci fəslin qırx dördüncü ayəsində isə papalığı qəzəbləndirən və sınaq müddəti başa çatmazdan dərhal əvvəl baş verən qanlı qırğını başlanan zamanın xəbəri “şərqdən və şimaldan gələn xəbərlər” kimi təmsil olunur.

Şərqdən və şimaldan gələn xəbər son xəbərdarlıq ismarıcını təmsil edir, çünki o, Mixailin ayağa qalxmasından dərhal əvvəl elan olunur. Bu, Müqəddəs Ruhun tökülməsi zamanı elan olunan üçüncü mələyin ismarıcıdır. Daniel bu ismarıcı ikili şəkildə təqdim etmişdir. Papalığı qəzəbləndirən “şimal” ismarıcı “şimal padşahı”nı papalığın hakimiyyəti kimi müəyyən edən ismarıcıdır, “şərq” ismarıcı isə şərq övladlarının ismarıcıdır ki, bu da İslamdır. Əlbəttə, bunun başqa mühüm mənalara da vardır, lakin şərq İslamın rəmzidir və antixrist həqiqi Şimal Padşahının saxtasıdır. Şimal padşahının nişanəsini (vəhşinin nişanəsini) qəbul etməmək barədə xəbərdarlıq edən üçüncü mələyin ismarıcı həm də xəbərdarlıq edir ki, ABŞ üçün təqsir kasası dolduğu anda İslam zərbə endirəcək; ABŞ isə təqsir kasasını bazar günü qanunu zamanı doldurur.

Vəhy kitabının on üçüncü fəslinin on birinci ayəsindən başlayaraq sonrakı hissəsi həmin eyni peyğəmbərlik tarixini müəyyənləşdirir və o da son zamanda, 1798-ci ildə başlayır.

“Yeni Dünyanın hansı milləti 1798-ci ildə qüvvət qazanaraq yüksəlir, güc və böyüklük vədi verir və dünyanın diqqətini özünə cəlb edirdi? Bu simvolun tətbiqi heç bir sual doğurmur. Bir millət, və yalnız bir millət, bu peyğəmbərliyin tələblərinə uyğundur; bu, heç bir şübhə yeri qoymadan Amerika Birləşmiş Ştatlarını göstərir.” The Great Controversy, 440.

Vəhy kitabının on üçüncü fəslinin on birinci ayəsindən on səkkizinci ayəsinədək, Daniel kitabının on birinci fəslinin qırxıncı ayəsindən qırx beşinci ayəsinədək əhatə olunan eyni peyğəmbərlik tarixi təsvir olunur. Daniildəki ayələrdə olduğu kimi, Birləşmiş Ştatların rolu barədə hekayə, Birləşmiş Ştatlar dünyanı vəhşinin nişanını qəbul etməyə məcbur etdikdə, möhlət vaxtının bağlanması ilə sona çatır. Sonra isə, Danielin on birinci fəslində olduğu kimi, həmin saatin xəbəri on dördüncü

fəsildə təqdim olunur. Hər iki parçanın quruluşu eynidir; yalnız bu istisna ilə ki, Danielin ayələri papalığın fəaliyyətlərini təsvir edir, Vəhy kitabının on üçüncü fəsli isə Birləşmiş Ştatların rolunu müəyyənləşdirir. Bu iki xətt vasitəsilə görürük ki, Vəhy kitabının on yeddinci fəsli də eyni tarixi əhatə edir, lakin Birləşmiş Millətlər olan on padşah kimi təmsil edilən əjdahanın rolunu vurğulayır. Bir-biri üzərinə qoyulmuş bu üç fəsil, on altıncı fəsildə dünyanı Armageddona aparan əjdahanın, vəhşinin və yalançı peyğəmbərin rolunu müəyyənləşdirir; buna görə də Yəhyanın bizə, on yeddinci fəslin başlanğıcında, Romanın fahişəsinin mühakiməsi barədə Yəhyaya xəbər verməyə gələnin son yeddi bəlanı tökmüş mələklərdən biri olduğunu bildirməsi əhəmiyyətlidir.

Yeddi camı olan yeddi mələkdən biri gəlib mənimlə danışdı və mənə dedi: “Buraya gəl; sənə çox sular üzərində oturan böyük fahişənin məhkumluğunu göstərəcəyəm. Yer üzünün padşahları onunla zina etmişlər, yer üzünün sakinləri isə onun zinasının şərabından sərxoş olmuşlar.” Vəhy 17:1, 2.

Millerçilər üçün məsələ bütpərəst Roma və papalıq Romanı ilə bağlı idi, lakin axırda məsələ üçqat birliklə bağlıdır. O, on ikinci və on üçüncü fəsillərdə həmin üç qüvvəni necə müəyyən edirsə, on yeddinci fəslin qadınını da açıq şəkildə papalıq kimi müəyyən edir.

Vəhy 17-dəki “qadın” [Babil] belə təsvir olunur: “Bənövşəyi və al-qırmızı geyinmiş, qızıl, qiymətli daşlar və incilərlə bəzənmiş, əlində iyrəcnliklərlə və murdarlıqla dolu qızıl bir cam tutan; ... və alnında bir ad yazılmışdı: ‘Sırr, Böyük Babil, fahişələrin anası.’” Peyğəmbər deyir: “Qadını müqəddəslərin qanı ilə və İsanın şahidlərinin qanı ilə məst olmuş gördüm.” Daha sonra Babilin “yer üzünün padşahları üzərində hökmranlıq edən o böyük şəhər” olduğu bildirilir. Vəhy 17:4–6, 18. Xristian aləminin hökmdarları üzərində bu qədər əsrlər boyu istibdadla hökm sürən qüvvə Romadır.” Böyük Mübarizə, 382.

Beləliklə, on yeddinci fəsildə təmsil olunan peyğəmbərlik tarixi nə vaxt başlayır?

Beləliklə, o mənə Ruhda səhraya apardı; və mən yeddi başı və on buynuzu olan, küfr adları ilə dolu, al qırmızı rəngli bir vəhşi heyvanın üstündə oturan bir qadın gördüm. Qadın bənövşəyi və al qırmızı geyimə bürünmüş, qızıl, qiymətli daşlar və incilərlə bəzənmişdi; əlində zinakarlığının iyrəcnlikləri və murdarlıqları ilə dolu qızıl bir cam var idi. Onun alnında bir ad yazılmışdı: SİRR, BÖYÜK BABİL, FƏHİŞƏLƏRİN VƏ YER ÜZÜNÜN İYRƏNCLİKLƏRİNİN ANASI. Mən qadının müqəddəslərin qanı və İsanın şahidlərinin qanı ilə sərxoş olduğunu gördüm; və onu görəndə böyük heyrat içində qaldım. Vəhy 17:3–6.

Yəhyanın qadını görməsi üçün o, peyğəmbərcəsinə səhraya aparılır; Yəhyanın özü isə artıq on ikinci fəsildə bunu iki şahidlə əlaqələndirərək papa hakimiyyətinin min iki yüz altmış ili kimi müəyyən etmişdir.

Və qadın çölə qaçdı; orada onun üçün Allah tərəfindən hazırlanmış bir yer var idi ki, onu orada min iki yüz altmış gün bəsləsinlər.... Və qadına böyük bir qartalın iki qanadı verildi ki, o, ilanın üzündən çölə, öz yerinə ucsun; orada o, bir müddət, müddətlər və yarım müddət ərzində bəslənir. Vəhy 12:6, 14.

Yəhya peyğəmbərcəsinə çöl dövrünə aparıldı, lakin üçüncü ayə və ondan sonrakılar Yəhyanın həmin min iki yüz altmış il içində məhz haraya aparıldığını dəqiq şəkildə göstərir; çünki qadın

artıq təqibin qanı ilə sərxoş olmuşdu və o, artıq “fahişələrin anası” idi. Yəhya çöl dövrünün sonuna aparılmışdı, çünki qadın artıq təqibin qanından içmişdi və protestant kilsələri artıq yenidən onun ağuşuna qayıdır və onun qızlarına çevrilirdi; çünki o, həmin zaman dövründə “fahişələrin anası” kimi tanınırdı. Onun artıq qızları var idi. Yəhyanın on yeddinci fəsildəki şahidliyi 1798-ci ildə başlayır; eləcə də Daniel on birdə vəhy olunan vəhy tarixində heyvanı, Vəhy on üçdə isə yalançı peyğəmbəri təmsil edən həmin peyğəmbərlik tarixi də o vaxt başlayırdı.

Digər iki xəttə olduğu kimi, on yeddinci fəsil başa çatdıqda, on səkkizinci fəsil həmin saatın xəbərini müəyyən edir. Üçqat birliyin hər biri üçün bir olmaqla, üç peyğəmbərlik xətti vardır. Onların hamısı 1798-ci ildə başlayıb möhlətin bağlanışına qədər davam edən eyni tarixi quruluş üzərində təsvir olunur və hər üçü son xəbərdarlıq ismarıcını vurğulayır.

Habakkukun Lövhələri Vəhy kitabının on yeddinci fəslindəki mövzuya daha geniş təfərrüatla toxunur; buna görə də indi Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səkkiz padşahlığını təqdim edən fəsildə əks olunan tapmacaya keçəcəyəm.

Müdrikliyə malik olan zəka budur. Yeddi baş qadının üzərində oturduğu yeddi dağdır. Və yeddi padşah vardır: beşi yıxılmışdır, biri vardır, digəri isə hələ gəlməmişdir; o gəldikdə, az bir müddət qalmalıdır. Var olmuş, indi isə olmayan vəhşi heyvan isə səkkizincidir, yeddidəndir və həlaka gedir. Vəhy 17:9–11.

Daniel Navuxodonosora dedi: “Bu qızıl baş sənsən.”

İnsan övladlarının harada yaşamasından asılı olmayaraq, çöl heyvanlarını və göylərin quşlarını O sənə əlinə vermiş və səni onların hamısı üzərində hökmdar etmişdir. Sən bu qızıl başsan. Daniel 2:38.

Daniel həmçinin Navuxodonosora dedi: “Sən, ey padşah, padşahların padşahısan.”

Sən, ey padşah, padşahların padşahısan; çünki göylərin Allahı sənə səltənət, qüdrət, güc və izzət vermişdir. Daniel 2:37.

Navuxodonosor “baş” idi və o, padşah idi; o, padşahlar padşahı idi, çünki surətdə təmsil olunan səltənətlərin birincisini təmsil edirdi. Navuxodonosor qızılla təmsil olunan padşah idi, surətdəki digər metallar isə başqa səltənətləri və padşahları təmsil edəcəkdə; lakin Navuxodonosor birinci idi və buna görə də padşahların padşahı idi. Hazırda toxunmayacağımız başqa bir səviyyə də budur ki, Babil səltənəti həqiqi Padşahlar Padşahı olan Məsihi saxtalaşdırmağa çalışan səltənəti təmsil edir.

Yeşayanın iki min beş yüz iyirmi illik peyğəmbərliklərə dair şəhadətinin əvvəlində (Levililər iyirmi altıdakı yeddi dəfə) Yeşaya padşahları başlar kimi müəyyən edir.

Çünki Suriyanın başı Dəməşqdır, Dəməşqin başı isə Resin; və altmış beş il içində Efrayim elə qırılacaq ki, artıq bir xalq olmayacaq. Efrayimin başı Samariyadır, Samariyanın başı isə Remalyanın oğludur. Əgər iman etməsəniz, şübhəsiz ki, möhkəmlənməyəcəksiniz. Yeşaya 7:7, 8.

Yeşaya sadəcə Samariyanın şimal padşahlığına və Yəhudanın cənub padşahlığına qarşı olan iki min beş yüz iyirmi illik iki zaman dövrünün başlanğıc nöqtəsini irəli sürür və bunu edərkən, bir

millətin paytaxt şəhərinin onun başı olduğunu, padşahın isə paytaxt şəhərinin başı olduğunu təsdiqləyən iki şahidi daxil edir. “Baş” bir padşah və bir padşahlıqdır. Vəhy kitabında da Daniyeldə olduğu kimi eyni peyğəmbərlik xətti davam etdirilir.

Buna görə də, Yəhya 1798-ci ilə aparılıb yeddi “baş”ın olduğunu göstərən tapmaca ilə qarşılaşdırıldıqda, bunun yeddi padşahlığı bildirdiyini müəyyən edir. Sonra ona deyilir ki, başlardan və ya padşahlıqlardan beşi süqut etmişdir. 1798-ci ildə Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin beşinci padşahlığı məhz indicə süqut etmişdi, çünki o, sonradan sağalacaq ölümcül bir yara almışdı.

1798-ci ildə axırxaman tarixində dayanan Yəhyaya həmçinin başlardan birinin “vardır” olduğu bildirilir. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı 1798-ci ildə başladı; buna görə də Yəhya peyğəmbərlik baxımından 1798-ci ilə aparıldıqda, o zaman mövcud olan padşahlıq Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır və ona daha sonra yeddinci padşahlığın 1798-ci ilə görə hələ gələcəkdə olduğu da bildirildi, çünki o hələ gəlməmişdi. 1798-ci ilə görə hələ gələcəkdə olan yeddinci padşahlıq Birləşmiş Millətlərdir; onlar on padşahla təmsil olunurlar və Vəhy on yeddinci fəslin mövzudur. Lakin səkkizinci də vardır; o, yeddidəndir. Roma həmişə səkkizinci olaraq meydana çıxır və yeddidəndir.

On yeddinci fəslin məzmunu barədə deyiləcək çox şey var, lakin biz sadəcə olaraq Vəhyin on yeddinci fəslində təmsil olunan Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səkkiz padşahlığını müəyyən edirik ki, Milleritlərin dörd padşahlıq anlayışının Vəhy on yeddidəki səkkiz padşahlıqla necə uzlaşdığını görək.

Bu məsələyə növbəti məqalədə toxunacağıq.